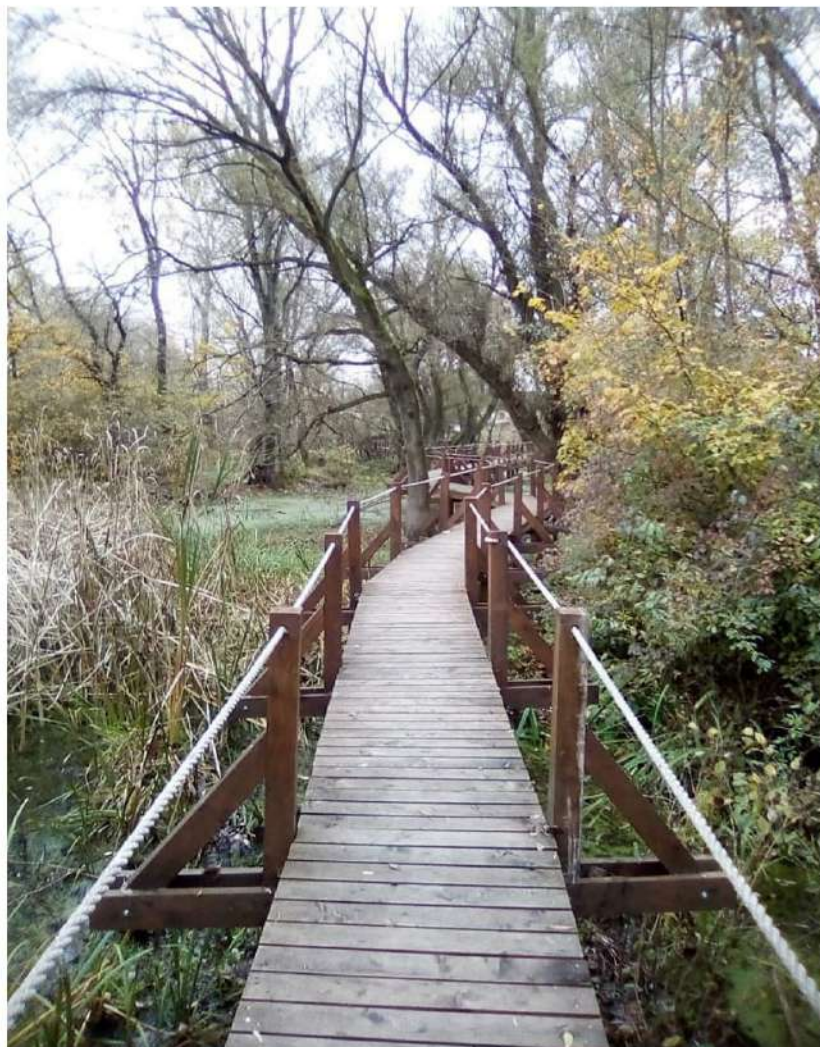


Brandon McYntire



Oborínsky močiar

(Horror)

Brandon McYntire

Oborínsky močiar

©Brandon McYntire
Michalovce, Slovensko EÚ, rok 2020
ISBN: 978-80-973786-4-6

Názov originálu: Oborínsky močiar

Autor: ©Brandon McYntire

Vydavateľ: Branko Mateja

Obrázok na obálke: ©Branko Mateja

Obrázky v knihe: ©Branko Mateja

Vydanie: prvé

Počet strán: 41

Formát: PDF

Michalovce, Slovensko EÚ, rok 2020

ISBN: 978-80-973786-4-6

Všetko sa začalo v deň, keď sa 16-ročná Vanesa o druhej v noci vykradla z domu a vybrala sa smerom k starému ramenu Laborca so stojatými vodami, vzdialenému asi desať minút peši. Písal sa rok 2019 a bol sedemnásty jún. Horúčavy v tom období boli už neúnosné, a preto poniektorí obyvatelia obce Oborín mali problém so spaním. Občas vyšli na priedomie a len tak sedeli a pozerali sa na hviezdy. Jeden starší muž menom Ján, tiež sediaci vonku, si v noci okolo druhej hodiny všimol nejakú postavu, keď prechádzala obďaleč a blížila sa k drevenému chodníku, ktorý vedie krížom cez močiar. Keďže bola krásna mesačná noc a mesiac v splne, jasne bolo vidieť, že ide o ženu. Na začiatku dreveného chodníka sa zastavila, akoby zvažovala, či ísť ďalej. Po krátkej chvíli vošla na chodník a stratila sa z dohľadu. Nič viac už Ján nevidel. Žiadny pohyb ani žiadnu inú postavu, ktorá by sa priblížila ku chodníku. Z močiara sa ozývalo škriekanie žiab a občas aj nejakých vtákov. Nebolo to však nič nezvyčajné, obyvatelia Oborína sú už na to zvyknutí a nikto tomu nevenuje extra pozornosť. No tentokrát škriekanie nočných tvorov prerušil ženský výkrik. Zaznel iba raz a po ňom nastalo ticho. Ján bol jediný svedok, ktorý ženu videl a výkrik počul. Hneď sa rozbehol smerom do obce a najbližším ľuďom, ktorých zazrel vonku, oznámil, čoho bol svedkom. Vyburcoval tým celú obec Oborín a len čo sa začalo brieždiť, zbehli sa

obyvatelia aj s rodičmi Vanesy na miesto, ktoré označil Ján. Už bolo jasné, že sa Vanese muselo niečo stať, keďže sa domov ešte nevrátila. Všetci čakali na Jána a pritom debatovali o zmiznutí Vanesy. Bolo osem hodín ráno, keď sa pred Jánovým domom objavila aj polícia. Vyšetrovateľ sa vypytoval susedov Jána a iných občanov zhromaždených v blízkosti Jánovho domu, či niekto niečo nevidel. No nikto o ničom nevedel a nič nevidel až na Jána. A tak vyšetrovateľ podišiel k jeho domu a zazvonil na starý zvonček prilepený na ošarpanú bránu. Onedlho sa otvorili dvere a v nich sa objavil rozospatý Ján. Unavene sa oprel o svoju bránu a čakal, čo bude.

„Dobrý deň. Údajne ste v noci videli ženu, keď prechádzala okolo. Kam smerovala? Vošla na drevený chodník? Koľko bolo približne hodín?“ spustil otázky vyšetrovateľ.

Ján sa snažil pohotovo reagovať:

„Nooo, bolo niečo okolo druhej hodiny v noci. Nemohol som v tej horúčave zaspať, a tak som vyšiel na dvor. Videl som ženskú postavu prechádzajúcu okolo. Smerovala k močiaru a vošla na chodník. Po nejakej chvíli som začul strašný ženský výkrik. Po ňom už nastalo ticho. Nebolo počuť už nič iba škriekanie žiab.“

Vyšetrovateľ mal záдумčivý výraz. Po chvíli sa Jána spýtal:

„Hm, a vedeli by ste tú ženu aj identifikovať? Na koho sa podobala? Potrebujeme nejaký záchytný bod, od ktorého by sme sa mohli posunúť, aby sme dokázali určiť, o koho ide.“

Ján sa zamyslel a neisto odpovedal:

„No predsa ide o Vanesu z našej obce...“

Vyšetrovateľ pokrčil obočie a spýtavo sa pozrel na Jána.

„Hm, nepovedal som, že ide o Vanesu. Tej žene ste predsa nevideli do tváre ani neboli blízko pri nej. Hovorili ste, že bolo okolo druhej hodiny v noci. Vtedy bola ešte tma, hoci áno, bol spln mesiaca a jasná noc. No ak sa aj teraz pozrieme od vášho domu smerom k chodníku na zhromaždených ľuď, nevidíme zreteľne nikomu do tváre. A to je biely deň!“

Ján prikývol a nemal viac čo dodať. Vyšetrovateľ ukončil debatu s Jánom a vybral sa na drevený náučný chodník, ktorý vedie cez močiar. Snáď nájde nejakú stopu a podarí sa mu identifikovať ženu, ktorú v noci videl Ján. Išlo skutočne o Vanesu, ktorá sa stratila? Obyvatelia obce boli síce dosť zvedaví, ale nikto z nich sa tentokrát neodvážil nasledovať vyšetrovateľa. Policajti ich totiž upozornili, že mohli by svojou neopatrnosťou zničiť stopy, a tým zmarit vyšetovanie. Hlavný vyšetrovateľ bol čerstvým oslávencom päťdesiatych narodenín. Kráčal po drevenom chodníku a občas sa zastavil, poobzeral sa, lebo

hľadal niečo, čo by naznačilo priebeh nešťastnej nočnej udalosti. No nenatrafil ani na najmenšiu stopu. Keď bol asi v polovici cesty, tak sa zastavil a oprel sa o stĺpik zábradlia spevneného lanami. Pozeral sa na zarastenú hladinu stojatej vody a uvažoval, prečo v noci bolo počuť ženský výkrik. Mohol tú ženu prepadnúť zatúlaný pes alebo sa sama v tej tme niečoho zľakla, a preto vykrikla? Bola to stratená Vanesa? Snáď sa ani vôbec nestratila, len zo strachu ušla niekam do lesa. Alebo je niekde na poli a tam čaká, kým po ňu niekto príde. Prípustných možností sa v tomto prípade ukazovalo naozaj veľa. Vyšetrovateľ nízkej a chudej postavy prešiel pomaly celú trasu, ale nič nenašiel. Takisto vyšiel aj hore na drevenú vyhlídkovú vežu, z ktorej dovidel na všetky strany. Avšak nikde nenatrafil ani na najmenšiu stopu po mladej Vanese.

Poobede do obce dorazilo policajné auto so psovodom. V tom čase už na parkovisku pred vstupom na drevený náučný chodník nebolo ani živej duše. Z predných dverí auta vyšiel mladý policajný psovod a otvoril zadné dvere, z ktorých ihneď vyskočil vlčiak Rendy. Mladý policajný psovod bol v praxi ešte len pol roka, ale darilo sa mu veľmi dobre. Tento prípad bol jeden z tých väčších, keď sa stratí človek bez stopy. Psovod potľapkal Rendyho po boku, pripol ho na vodidlo a spoločne vykročili na drevený chodník. Spočiatku sa nič zvláštne nedialo. Pomaly kráčali a obzerali si prostredie. Asi v polovici cesty začal Rendy spomaľovať a dokonca

začal kňučať. Psovod sa ho snažil povzbudzovať, ale nemalo to žiadny význam. Policajný pes Rendy zastal úplne, prikrčil sa a so strachom pozeral pred seba. A potom úpenlivo na svojho pána. Psovod nevedel, čo to má znamenať, obzeral sa všetkými smermi, no vôbec nič zvláštne nespovoroval. Rendy ležal na chodníku a skučal. Po chvíli sa začal pomaly plaziť naspäť, odkiaľ prišli. Psovod sa ho snažil zastaviť, ale Rendy začal na neho brechať. Mykal vodidlom, až sa svojmu pánovi vytrhol z rúk a začal ozlomkrky utekať naspäť na parkovisko k autu. Psovod za ním kričal, ale Rendy naňho vôbec nereagoval. Psovod nechápal, čo sa stalo, čo mohlo Rendyho natoľko rozrušiť. Vybral sa tiež naspäť za Rendym. Keď sa vrátil na parkovisko k autu, Rendy tam sedel a vystrašene pozeral na svojho pána. Ten sa ho snažil upokojiť. Prihováral sa mu, potľapkával ho, chlácholil ho škrabkaním za ušami a hladkaním na krku. Bolo jasné, že Rendy už v tejto veci osožný nebude. Nepomôže objasniť, čo sa stalo. A tak ho psovod naložil do zadnej časti policajného auta a vrátil sa na policajnú stanicu, kde musel podať hlásenie o tom, čo sa stalo. V tento deň už vyšetrovanie v teréne nepokračovalo. Drevený chodník zostal otvorený a prístupný verejnosti tak, akoby sa tam vôbec nič nestalo.

O dva dni nato prišli do obce turisti s českou poznávacou značkou na aute. Bola to rodinka s dvoma deťmi v predškolskom veku, ktorá sa dozvedela o novom

pozoruhodnom náučnom chodníku. Všetci členovia rodinky sa tešili na túru, ktorú mali pred sebou. Pristáli na parkovisku a svoje biele Suzuki nechali stáť tesne pred náučným chodníkom. Vzali si so sebou iba jednu malú príručnú tašku a s veselou náladou vošli na chodník. Deti bežali ako prvé, celé rozradostené z voľnosti. Z cesty bolo vidieť mihotajúce sa postavy a bolo počuť radostný detský džavot. Napriek tomu, že sa už zvečerievalo, stále bolo veľmi teplo. Nasledujúce dni si najprv nikto nevšimol, že biele auto s českou značkou stále stojí na parkovisku. Po týždni si to už obyvatelia Oborína všimli a zavolali na políciu. Oznámili, že na parkovisku stále stojí auto s cudzou poznávacou značkou a je zvláštne, že nikto si poň neprišiel.

V piatok poobede v ďalší horúci júnový deň dorazila na miesto udalosti štátna polícia. Dvaja policajti prišli k bielemu Suzuki a celé ho poprezerali skrz na skrz. Nenašli však nič zvláštne, vôbec nič, čo by im napovedalo, čo sa mohlo stať s majiteľmi bieleho auta. Medzitým sa na parkovisku začali zoskupovať zvedavci – nejakí turisti aj domáci obyvatelia. Asi po dvoch hodinách zastavil svoje auto na parkovisku vyšetrovateľ. O niečom sa zhováral s policajtmí a potom jeden z nich vybral z kufra policajného auta žltú pásku s potlačou – *Polícia*. Podal ju vyšetrovateľovi. Ten sa otočil ku skupinám postávajúcich ľudí, aby im oznámil, čo je potrebné urobiť.

„Vážení, ja som vyšetrovateľ z polície z Michaloviec. Prosím vás, ak niekto videl niečo podozrivé alebo ak niekto videl nezvestných turistov z Česka, nech sa zastaví na našom oddelení, aby podal výpoveď. My teraz musíme náučný chodník uzavrieť. Bude uzavretý dovtedy, kým nevyptáme, čo sa stalo osobám, ktoré sa tu stratili. Naši dvaja policajti teraz prejdú celú trasu.“

Keď vyšetrovateľ spolu s policajtmi natiahli žltú pásku od jedného konca k druhému, aby zabránili vstupu na chodník, dvaja policajti prekročili pásku, vošli na chodník a za okamih sa stratili v diaľke. Ľudia boli zvedaví, ale keď sa nič nedialo najbližšie dve hodiny, tak sa pomaly rozišli. Keď sa obaja policajti vrátili z obhliadky, vysvetľovali vyšetrovateľovi, že nenašli vôbec nič. Na konci celej trasy takisto natiahli žltú pásku, aby ani z druhého konca nikto nevstupoval na chodník. Od toho večera sa stal drevený náučný chodník uzavretým miestom. Hneď na nasledujúce ráno sa objavili na parkovisku policajné autá. Z policajnej dodávky vyšli štyria policajti v zvláštnom oblečení a s vysokými gumenými čižmami. Bolo jasné, že sa chystajú do terénu a majú v pláne vojsť aj do močiara, čo bol veľmi riskantný krok.

Koniec ukážky.

E-knihu môžete stiahnuť – kúpiť na stránkach:

www.1000knih.sk

www.payhip.com

Cena e-knihy vo všetkých obchodoch: **0.99 eur**

Link na stiahnutie:

[Oborínsky močiar | Horory | 1000 kníh - vydajte si knihu online \(1000knih.sk\)](#)

<https://payhip.com/b/9nJj>

Oborínsky močiar

Oborínsky močiar je pozoruhodným miestom na juhu východného Slovenska v obci Oborín. Táto obec patrí pod okres Michalovce. Počas letných večerov, ale najmä v noci je tu možné zahliadnuť prízrak, ktorý sa vydáva za nezvestnú Vanesu. Bolo to dievča z obce Oborín, veľmi obľúbené, neraz pomohlo pri strážení detí nielen rodinám, ale aj v miestnej materskej škôlke. Počas horúceho leta 2019 sa Vanesa v noci vytratila zo svojho domu a zamierila si to na drevený chodník, ktorý vedie cez močiar. Domov sa už nevrátila a nikto netuší, prečo zmizla, kam sa podela, čo sa vlastne stalo. Rozbehlo sa aj rozsiahle policajné pátranie, ktoré trvalo celé leto. No neprinieslo žiadne výsledky. Zúfalé pátranie jej rodiny pokračovalo, občas sa objavili nejaké sľubné stopy či indicie budiace nádej, no napokon sa ukázali ako falošné. Doteraz Vanesu nenašli ani živú, ani mŕtvu. Avšak po nejakom čase smutný príbeh zmiznutia Vanesy nadobudol mysteriózny rozmer. Podľa obyvateľov obce prízrak menom Vanesa sa objavuje kde-tu v močiaroch, usídlil sa v ňom a nemieni ho opustiť. A tí, čo v noci s prízrakom Vanesa prišli do kontaktu, už nie sú medzi nami.

